

når en person er fyldt 70 år, jf. forslaget § 3, stk. 1, nr. 3.

Som anført af arbejdsgruppen vil der - også på baggrund af den af Justitsministeriet foreslåede lavere aldersgrænse på 70 år - kunne forekomme konkrete tilfælde, hvor sletning undtagelsesvis bør undlades, jf. forslaget § 3, stk. 3. Dette vil bl.a. kunne være tilfældet, hvor den pågældende person er blevet optaget i registeret få år forud for, at vedkommende fylder 70 år. Ligeledes vil der kunne være grund til at opretholde registreringen af en person, efter at denne er fyldt 70 år, hvis vedkommende få år før dette tidspunkt sigtes og eventuelt dømmes på ny i en sag vedrørende tilsvarende kriminalitet, og hvor betingelserne for foretagelse af en legemsundersøgelse i den nye sag ikke har været opfyldt, f.eks. p.g.a. den pågældendes tilståelse, jf. retsplejelovens § 792a, stk. 2, nr. 2.

Endelig er Justitsministeriet enig i, at sletning bør kunne ske, hvis andre særlige grunde undtagelsesvis taler herfor, jf. forslaget § 3, stk. 1, nr. 6. Det forudsættes i den forbindelse, at der altid skal ske sletning i medfør af denne bestemmelse, hvis en anden person - uden at have været sigtet som medgerningsmand - senere dømmes for det forhold, som har dannet grundlag for registreringen af en sigtet, men ikke dømt person.

Justitsministeriet har herudover fundet anledning til at foreslå en sletningsregel, hvorefter oplysninger om en person straks skal slettes, hvis sigtelsen mod denne i medfør af retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 1, opgives som grundløs, jf. forslaget § 3, stk. 1, nr. 1. En tilsvarende bestemmelse findes i forskrifterne for Det Centrale Kriminalregisters efterforskningsdel.

Justitsministeriet har endvidere fundet, at der ved den tidsmæssige udstrækning af registreringen bør tages hensyn til det forhold, at sigtede, men ikke dømte personer ikke er fundet skyldige i den påsigtede kriminalitet. Justitsministeriet lægger i den forbindelse vægt på, at den øgede kriminalitetsrisiko blandt tidligere sigtede, som arbejdsgruppens undersøgelse har peget på, og som ligger til grund for forslaget om også at registrere sigtede, men ikke dømte, næppe fuldt ud er til stede, hvis de pågældende ikke inden for et vist tidsrum involverer sig i kriminalitet.

På den baggrund er det Justitsministeriets opfattelse, at oplysninger om sigtede, men ikke dømte personer kan slettes, når der er forløbet 10 år fra frifindelse, afgørelse om påtaleopgivelse efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller tiltalefrafald uden vilkår efter retsplejelovens § 722, jf. forslaget § 3, stk. 1, nr. 2.

Oplysninger om en dømt person vil således som udgangspunkt kunne opbevares i registeret, indtil ved-

kommende fylder 70 år, mens oplysninger om en sigtet, men ikke dømt person opbevares i 10 år.

Der vil dog også kunne forekomme konkrete tilfælde, hvor sletning efter forslaget § 3, stk. 1, nr. 2, undtagelsesvis bør undlades, jf. forslaget § 3, stk. 3. Et eksempel herpå vil være, at en person er registreret på grundlag af en sigtelse for f.eks. voldtægt, hvor der efterfølgende træffes afgørelse om frifindelse, påtaleopgivelse eller tiltalefrafald uden vilkår. Hvis denne person sigtes for lignende kriminalitet i en senere sag, hvor betingelserne for at foretage en legemsundersøgelse ikke er til stede - f.eks. fordi der ikke er et biologisk spor, og retsplejelovens indikationskrav derfor ikke er opfyldt - vil personen ikke kunne registreres på grundlag af den nye sag. I sådanne situationer findes registreringen på baggrund af den oprindelige sag at burde opretholdes, selv om der er forløbet 10 år fra afgørelsen heraf. I så fald bør den pågældende person slettes fra registeret senest 10 år efter den nye sags afgørelse ved dom, påtaleopgivelse eller tiltalefrafald.

Efter forslaget § 3, stk. 2, skal der endvidere ske sletning af alle oplysninger om en person senest 2 år efter den pågældendes død. Bestemmelsen er også medtaget i arbejdsgruppens forslag og er i øvrigt en almindelig sletningsregel i forskrifterne for politiets øvrige registre, herunder Rigspolitichefens Centrale Fingeraftrykregister og Det Centrale Kriminalregister.

Baggrunden for denne sletningsfrist på 2 år ved registrerede personers død er de efterforskningsmæssige hensyn, der kan være i forhold til verserende straffesager - også efter en persons død. Opretholdelse af registrering i et vist tidsrum efter en persons død vil således kunne være en forudsætning for politiets muligheder for at få be- eller afkræftet, om denne person må betragtes som gerningsmand til en eller flere uopklarede forbrydelser.

5.2. Spordelen.

Arbejdsgruppen har ikke i sin rapport om etablering af et DNA-profilregister foreslået særskilte regler om sletning af oplysninger i registerets spordel. Justitsministeriet finder imidlertid, at der også bør fastsættes udtrykkelige bestemmelser om sletning af oplysninger fra denne del af registeret.

Det følger af lovforslagets § 2, stk. 2, nr. 2, at der i spordelen kun kan optages oplysninger om ikke-personidentificerede DNA-profiler af sporfund fra gerningssteder, ofre, effekter m.v.

Sporfund vil derfor ikke længere kunne være optaget i registerets spordel, når der er sket personidentifikation.